

[Statsministeren]

fra 62 pct. til 57 pct. over nogle få år. Vi forventer, at det til næste år bliver 56 pct., og så skal vi nok fortsætte et lille stykke til, men så skal vi også nok standse det rigtige sted, for vi ønsker ikke at slå den danske offentlige sektor i stykker; tværtimod. Vi ønsker en god, velfungerende offentlig sektor, og vi ønsker ikke mindst en god social standard.

Sådan hænger det sammen, og det synes jeg er meget, meget væsentligt.

Hr. Anker Jørgensen havde nogle betragtninger i sit indlæg om den store stigning i betalingsbalanceunderskuddet og i statsgælden. Men dér vil jeg da minde om, at det trods alt er en glæde, at stigningen i statens gæld til udlandet har været for nedadgående. For tager vi nemlig den årlige vækst i Danmarks gæld til udlandet, så møder vi et rekordtal i 1982, for da var stigningen på 35,9 mia. kr. I 1985 steg statens gæld til udlandet med 18 mia. kr., og i 1986 bliver det formentlig ca. 20 mia. kr. Langt lavere tal, og det svarer til, at hvor statens gæld til udlandet i 1982 voksede med 7,7 pct., bliver det i 1985 2,9 pct., og noget tilsvarende i 1986. Det går altså slet ikke så galt med udviklingen i den samlede statsgæld til udlandet.

Hr. Anker Jørgensen var jo flittig i sommer. Jeg hæftede mig navnlig ved en enkelt af hans mange udtalelser. Det var den, hvor hr. Anker Jørgensen i et interview blev spurgt: hvad vil Socialdemokratiet gøre, hvis Socialdemokratiet skal overtage regeringsansvaret? Og så var det, at hr. Anker Jørgensen, og sikkert meget ærligt og oprigtigt, svarede: jo, vi vil fortsætte, hvor vi slap i 1982. Det ville jo ikke være så godt, og jeg må sige, at hvis det bliver med SF som styrmand på båden, så kan jeg forestille mig, at der hurtigt igen vil være udsigt til store milliardunderskud på statsregnskabet.

Uanset om man vælger SFs program eller Socialdemokratiets program som udgangspunkt, så er der jo meget, disse to partier i de to programmer er enige om, og det er aldeles uundgåeligt, at hvis de blot i mindste måde skal leve op til deres programmer, så vil vi opleve stigende offentlige udgifter og underskud, og så vil vi også opleve stigende arbejdsløshed igen.

Det er sandt nok, at vi har alt for store betalingsbalanceunderskud i år og i fjor, og man kan sige, at det nok er verdenshistoriens største danske underskud. Ja, det er det i og

for sig, hvis vi måler underskuddet i kroner og øre. Men så er det jo, man skal huske, at 1985 og 1986 også er de hidtil højeste årstal i vor tidsregning. Hvis vi sætter underskuddet i forhold til BNP – og det er jo det, det drejer sig om, værdien af den samlede produktion – så er underskuddet i 1985 på 4,5 pct., og det er ikke Danmarksrekord – men det er alt for højt, og vi er utilpasse ved det – for i 1979 var det nemlig på 4,6 pct., og i 1976 var det på 5,2 pct. Men der er altså bare en forskel, og det er den, at dengang, i 1970erne, stammede den største del af underskuddet fra samhandelen med udlandet. I 1985 skyldes næsten hele underskuddet, at vi betaler renter og rentes rente.

Det var også det, vi prøvede at give udtryk for i vores åbningstale i sætningen om, at det danske samfund i dag er bedre rustet til at komme væk fra utilfredsstillende betalingsbalanceunderskud, fordi vi i dag har et helt andet produktionsapparat til vores rådighed.

Hr. Gert Petersen havde en helt afgørende grundbetragtning om, at vi i Danmark – sådan sagde han minsandten – er ofre for et udueligt privatkapitalistisk erhvervslivs elendige præstationer. Det er klart, sådan kan man se på det, hvis man er socialist og lukker øjnene for kendsgerningerne.

Jeg ved ikke, hvad det er for nogle steder i verden, hvor man ikke har sådan et privatkapitalistisk erhvervslivs elendige præstationer, hvor hr. Gert Petersen synes det går bedre set med den almindelige befolknings øjne. Det kan i hvert fald ikke være i de østeuropæiske kommunistregimer.

Så ved jeg godt, at hr. Gert Petersen vil sige: jamen det er heller ikke dem, der er hans ideal. Nej, man hvad så? Hvad er der så at henvise til? Det kan godt være, at det privatkapitalistiske erhvervsliv somme tider skaber nogle problemer, men så har vi jo en lovgivning, som regulerer og sætter skranker. Men jeg tror nu alligevel, næsten alle danskere mener, at det skyldes vores økonomiske systems fortræffeligheder, at vi i Danmark har været i stand til at fordoble og igen fordoble vores levestandard fra 1945 og frem til i dag.

Så har hr. Gert Petersen foreslået en dagsorden, og jeg må indrømme, at den skaber nogle vanskeligheder for regeringen, og det er virkelig sandt. Det er, fordi det hedder i dagsordenen, at kartoffelkuren skal betales af